

over 25 Kr. om Ugen. Det var maaske ogsaa værd at kaste et lille Blik ud over Landets Grænser og se, hvordan Forholdet er andre Steder. Derom næres der tidt ganske løjerlige Forestillinger. Jeg kan oplyse, at blandt Arbejdsmændene i den engelske Jernindustri ligge efter en engelsk Statsstatistik, ikke ældre end 1905, de fremherskende Lønninger mellem 16 Kr. 20 Øre og 19 Kr. 80 Øre i danske Penge, altsaa vi kunne sige mellem 16 og 20 Kr. Vi have gennemgaaende naaet til, at vore Lønninger ere fuldt paa Højde med, til Dels endog højere end de engelske, men ganske særlig gælder det den ikke faglærte Arbejdskraft. Vore Arbejdsmænd i Byggefagene, i Jernindustrien og i alle andre Fag have gennemgaaende en meget højere Løn end deres engelske Kolleger. Men ogsaa her er der Lønninger, som ere saa lave, som vi ikke kunne ønske, nogen Lønning skulde være, men som vi ikke kunne rette uden at skulle anvende ganske overordentlig store Udgifter derpaa.

Min Hensigt med disse Ord har været for mit eget Vedkommende, og jeg tror ogsaa at turde sige paa min Gruppens Vegne, at udtale, at vi ikke alene ville støtte Ministeren i, men opfordre ham til at søge, saa snart det kan lade sig gøre, at tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning af disse Forhold, men under eet for Hærens og Flaadens Arbejdere. Idet jeg altsaa anbefaler dette, vil jeg tilføje endnu en Ting. Staar det ikke i direkte Forbindelse med dette Spørgsmaal, staar det i alt Fald i indirekte Forbindelse dermed, og vi kunne have godt af at vide det. Paa Hærens Laboratorium, paa dens Gevær-fabrik og i lignende Virksomheder — og jeg haaber, at noget lignende gælder for Flaadens Arbejdere — have vi en særdeles dygtig, en ganske ualmindelig dygtig Arbejderstab, som man sikkert fra Statens Side har al mulig Grund til at gøre saa tilfreds, som det ligger indenfor det muliges Grænser at gøre. Det, jeg vil fremføre som Vidnesbyrd derom, er et fra Amerika kommende, officielt Vidnesbyrd. Den amerikanske Kongres sendte for nogle Aar siden en Mand ud til Europa, en Kaptajn Carden, som skulde undersøge Industriforholdene i Europa, dels for at finde Afsætning for amerikanske Varer og dels for at undersøge Kvaliteten af Amerikas Konkurrenter. Han undersøgte en halv Snes Virksomheder her i Danmark, bl. a. baade Geværfabrikken og Laboratoriet, og han bruger overordentlig stærke Udtryk baade om Ledelsens Fortrinlighed og Ar-

bejdernes Dygtighed. Han siger nogle Ord, som jeg vil tillade mig at citere. Han siger: „At dømme efter Arbejdet ere Maskinarbejderne her i Stand til at udføre Arbejde, hvortil der stilles meget store Fordringer. Men de skandinaviske Maskinarbejderes Dygtighed som Værktøjsarbejdere er jo bleven til et Ordsprog, hvad man godt ved i De forenede Stater, hvor saa mange Arbejdere fra Danmark, Norge og Sverige finde Vej til de bedste Fabrikker.“ Det er et Vidnesbyrd om disse Folk i Særdeleshed; men der er tillige en anden Grund, hvorfor jeg fremhæver det; det er nemlig en Ting, man har godt af at vide, thi det er ikke almindelig kendt: at vore Industriarbejdere og ganske særlig Arbejderne i Metalindustrien staa paa et ganske særligt og fremragende Dygtighedsstandpunkt, som er anerkendt baade i Amerika og andetsteds i Udlandet. Og jeg vil meget indtrængende anbefale, at man, som jeg sagde før, søger at imødekomme de Folks Henvendelser, hvor det paa nogen Maade er muligt. Men jeg betoner rigtignok, at man maa sige — og jeg gentager det endnu en Gang — til Orlogsværftets Arbejdere, at de maa søge at stille sig paa en saadan Fod med deres Kammerater i Landetaten, at der kan lægges et fælles Grundlag for dem, og de maa frafalde dette tomme teoretiske Krav om den 8 Timers Arbejdsdag.

Chr. Hansen: Jeg vil bringe den højtærede Minister og Finansudvalget en Tak, fordi de have været saa elskværdige at tage Hensyn til den Anmodning, jeg rettede til dem ved Finanslovsforslagets anden Behandling om at overveje en Sag, jeg fremdrog om Erstatning til nogle Lodsejere ude i min Valgkreds. Jeg ser af Bilagene til Ændringsforslagslisten, at den højtærede Minister har ført Forhandlinger med Lodsejerne og er fremkommen med et Forslag om at yde dem nogen Erstatning for de Tab, de ville lide i Fremtiden ved Skarpskydningen; samtidig er der saa tilstaaet dem en lille Godtgørelse for de Aar, som ere gaaede fra den Tid, da de søgte Forhandling med Krigsministeriet. Naar jeg ser paa det Forslag, som er fremsat fra Ministerens Side til Lodsejerne, forekommer det mig imidlertid, at det er ikke meget behageligt for Lodsejerne at modtage det. Det er ret strenge Betingelser, der blive stillede for det Gode, der bydes dem, thi jeg ser, at der bydes en Erstatning af 2 Kr. 20 Øre pr. Dag for Afspærringen af de bebyggede